

Časopis pre celú rodinu

mannna

Marec 2017 | Číslo 28

BEZ VÍZIE niet víťazstva

Pestovanie manželstva

Sen veľký ako **EVERESTOV VRCH**

Jeho meno je Ježiš

Verný. Zhovievajúci. Láskyplný. Bez neprávosti. Žiadny takzvaný boh Ho neprevýši. Nad všetkým vládne Jeho kráľovská moc. Jeho velebnosť je vyvýšená nad nebesia. Jeho kráľovstvo sa nepohne a Jeho je svet so všetkým, čo je v ňom. Jeho sila je nenahraditeľná.

Je nesebeckým pomocníkom. Hriešnemu prejavuje milosť, lebo je neustále dobrý. Chorého uzdraví, chudobného obohatí. Podoprie slabého a zo smetiska povýši biedneho. Unaveného z prachu zodvihne a opustenému ruku vystrie. Počuje, keď Ho voláš a srdcu dá radosť. Jemu sa nikto nevyrovná. Jeho meno je Ježiš.

Je spravodlivý. Je silný a mocný. Je dobrý a úprimný. Požehná pokojom, dá silu a uzdraví. On povie a stane sa, rozkáže a postaví sa. On je Boží Syn, záchrancom hriešnych. Dobrotivý voči všetkým. Milostivý nad všetkým stvorením. Je krokom k pokoju a vodcom k víťazstvu. On je pravdou a poznaním. Je prameňom

múdrosti. On je cestou k spravodlivosti. Je záchranou z úzkosti a dverami večnosti. Jeho meno je Ježiš.

On ti je blízko. Pozná ťa po mene a považuje ťa za svoje dieťa. Chráni ťa a miluje. Zaodeje ťa silou a vedie ťa cestou k dokonalosti. Postaví ťa na výšiny.

Nelútostne sa Mu posmievali. Pľuli naňho. Opovrhovali Ním a odmietali Ho. Na kríž pribili Kráľa slávy. Nedokázali Ho však poraziť. Nedokázali Ho zastaviť. Nedokázali zvrhnúť trón, ktorý bude stáť na večné veky. On je Kráľ kráľov a Pán pánov.

Ani jedno slovo nevystihne Jeho meno. On je dostatočný a Jeho milosť stačí. Jeho meno je vznešené na celej zemi! Jeho meno je Ježiš.

Tatiana Pintírová

EDITORIÁL

Keď sa obzriem vôkol seba, vidím bohatú paletu najrozmanitejších tvarov, farieb, vôní, zvukov. Keď pozorujem prírodu, nemožno jej krásu a zložitosť slovami dôkladne a presne opísať, veď dodnes ju vedci skúmajú a ešte stále nemôžu ukončiť svoje prieskumy. Keď sa pozerám na zem a všetko vôkol nás, moje pozorovanie vždy končí s chváliacim srdcom. Aké nádherné sú diela nášho Boha! Stvorenie jednoducho svedčí o svojom Tvorcovi. Akého kreatívneho nebeského Otca máme. Jeho podpis je viditeľný na tvári každého človeka. Ako nás predívne utvoril. Sme rozdielni tak fyzicky ako aj vnútorne, a tak jednoduchí a predsa komplexní. Často ani sami nevieme, čo sa presne v našom srdci nachádza, až pokým nám to sám Tvorca neodhalí. Keď trochu porozmýšľam o všetkom, čo Pán stvoril, zdá sa, že Pán miluje diverzitu a zároveň aj jednotu. Či to neznie ako paradox? Ako môže rozdielnosť a jednota fungovať synchronne? My, ľudia, máme

tendenciu súdiť podľa vlastného rozmýšľania, vlastného vnímania danej situácie, ba aj sveta. Často iných hľadáme cez zväčšovacie sklo, kým seba hodnotíme hľadiac cez ružové okuliare. Príliš často sme „múdrejší, lepši, spravodlivejší“ vzhľadom na to, s kým sa porovnávame a pritom máme „výborné riešenie“ pre problémy iných ľudí, pričom zabúdame na tie vlastné. Porovnávame sa radšej s Ježišom, ktorý povedal „Nesúďte, aby ste neboli súdení; lebo jakým súdom súdite, takým budete súdení; a jakou mierou meriate, takou vám bude tiež odmerané. A prečo vidíš ivierko v oku svojho brata a brvna vo vlastnom oku nepozoruješ? Alebo ako povieš svojmu bratovi: Daj, nech vyjmem ivierko z tvojho oka, keď hľa, brvno je v tvojom vlastnom oku? Pokrytče, najprv vyjmi brvno zo svojho oka a potom prezrieš, aby si vyňal ivierko z oka svojho brata.“ Či je možné, aj napriek toľkým rozdielnostiam, žiť v pokoji a v láske a jednotne fungovať ako rodina Božia? Či je možné nesúdiť brata alebo sestru, keď rozmýšľa a koná inak (v rámcach biblických právd) ako by sme my očakávali alebo robili? Áno, je to možné, Božie Slovo o tom svedčí. Ako ani jeden úd v našom tele nie je identický a nemá rovnakú úlohu, tak aj my tvoriaci telo Kristovo sme rozdielnymi údmi, ktoré nemajú rovnakú funkciu a predsa sme všetci jedno telo. Skúsme pred seba položiť výzvu, výzvu lásky. Milujme sa navzájom ako rodina. Nie náhodou Boh hovorí o svojej cirkvi ako o rodine. Rodinné putá sú veľmi silné, tak detí s rodičmi ako aj súrodenciek. Sme rodina Božia, bratia a sestry v Kristovi, skúsme odhodiť predsudky a vzájomné očakávania, mrzutosti a nenávisti a namiesto toho budme vedení láskou, porozumením a trpezlivosťou, aj napriek rozdielom.

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna"
je štvrťročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni,
septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Šírka,
Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Branislav Šírka,
Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Šírka ml.,
Zuzana Kačanská, Dávid Mamojka, Robert
Mamojka, Jana Záhorcová, Tatiana Pintírová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Marec 2017.
www.manna.org.rs

Finančná a materiálna prosperita	
Boží plán, alebo diabla pasca?	4
Rodina Božia.....	7
Pane, nech príde Tvoje	
kráľovstvo.....	9
Svedectvo.....	12
Uzdravená dcéra.....	13
Pestovanie manželstva.....	14

Sen veľký ako Everestov vrch.....	16
...hodno.....	17
Bez vízie niet víťazstva.....	18
Nehl'ad' na tento svet.....	19
Zlož svoju starosť na Pána.....	20
Najlepší priateľ.....	21
Chcel by si spoznať	
Boha osobne?.....	22

Finančná a materiálna prosperita Boži plán, alebo diablova pasca?

Prosperita? Peniaze? Veci? Materializmus? Úver?
Sú to vhodné témy pre kresťanský časopis?

Moja odpoveď je kladná. Táto téma je veľmi dôležitá pre každého človeka na zemi, a teda i pre každého kresťana. Väčšinu času, ktorý je najdôležitejší zdroj, ktorý nám Boh dal na spravovanie, mnoho ľudí v súčasnom svete vymení za peniaze. Pracujeme, a podľa investovaného času a kvality práce, zarábame peniaze. Takmer každodenne peniazmi spravujeme. Získavame ich a míňame. Kupujeme a predávame. Meníme ich za iné potrebné alebo požadované veci. Jednoducho, každodenne spravujeme časom, peniazmi a vecami. Hovorí mi to, že mať správny postoj k finančným a materiálnym prostriedkom je kľúčovo dôležité, aby sme si vedeli stanoviť správne priority a žiť šťastný, radostný, pokojný a Bohu príjemný život na zemi. Konečne, v Svätom Písme sa dočítame, že spôsob spravovania peniazmi môže určiť i našu konečnú destináciu – večnú budúcnosť (Lukáš 16: 9-13).

Predovšetkým verím, že Boh pripravil a chce dať každému človekovi na zemi dostatok všetkých dobrých vecí, vrátane peňazí a vecí a nielen dostatok, ba viac než dosť. Uviediem iba jednu z mnohých pasáží Písma, ktoré o tom hovoria: „*A Bôh má moc rozhodnúť vám každú milosť, aby ste vždycky vo všetkom mali všetkého dostatok a tak hojnili na každý skutok dobrý*“ (2.Korint'anom 9,8). Boh je zdroj každého požehnania, vrátane finančných a materiálnych požehnaní (Jakub 1,17).

Tiež verím, že peniaze a veci, a vôbec prosperita, môže byť satanovou pascou a taktikou ako dostať ľudí a zničiť ich, presne tak, ako čo to i chudoba môže byť. Peniaze a veci, podobne ako i materiálne nedostatky, sú satanov nástroj na zničenie duchovného bohatstva pre mnohých ľudí.

Predošlé tvrdenia sa niekomu môžu zdať

protikladnými. Je potom prosperita Boží plán pre človeka, alebo diablove pasca? Sú peniaze dobré, alebo zlé? Kde leží správna odpoveď?

Mnohí ľudia tvrdia, že peniaze sú zdrojom všetkého zla na svete, a že sú zlé. Ak sú naozaj zlé, tak by sme ich nemali používať, zarábať, prijímať, ani ich chcieť. Peniaze nie sú ani dobré, ani zlé. Sú neutrálne. Sú a majú pre nás byť prostriedok pre naplnenie potrieb a zdravých túžob. Tvoje peniaze sú presne také, aké je tvoje srdce. Majú tvoju pečať. Odpoveď leží v srdci. V Biblii sa hovorí, že koreňom všetkého zlého je milovať peniaze. Takže, láska k peňazom nás vie uviesť do ťažkostí, a nie peniaze ako také. Láska prichádza zo srdca, tak môžeme tvrdiť, že srdce je kľúčovo dôležité.

Mnohí ľudia, bez ohľadu na to, či sú bohatí alebo chudobní, si myslia, že keď získajú trošku viac peňazí, ako čo teraz majú, budú šťastní. Je to diablov klam. Peniaze a veci nikdy a nikomu neprinesli opravdivé uspokojenie a šťastie. Radosť a pôžitok, ktoré prinesú, sú iba dočasné a krátkotrvajúce. Samé peniaze neuspokoja nikoho. Istota, ktorú peniaze a veci ľuďom dajú, je slabým základom na budovanie opravdivej spokojnosti a šťastia. Satanova pasca je práve v tom, aby sme si mysleli, že nám peniaze prinesú radosť a naplnenie všetkých našich potrieb. Pritom chce, aby sme peniaze a veci začali milovať, túžiť po nich a spoliehať sa na ne. Chce, aby sme si prosperitu stanovili ako prvoradý životný cieľ a po ňom sa vystierali viac ako po čomkoľvek inom. Keď sa mu to podarí, človek sa stáva otrokom vlastných nesprávnych túžob a sluhom – otrokom mamone. Ako hovorí porekadlo, že peniaze sú dobrým sluhom, ale zlým pánom.

Apoštol Pavel si vo svojom čase všimol ľudí, presne takých akých i dnes môžeme vidieť všade vďaka nám. Ľudí, ktorí tak zamilovali peniaze a zatúžili po nich, že ich získavaniu zasvätili svoje životy. Ochotní sú urobiť všetko, aby získali čo viac a výsledkom je, že zabúdli od viery a naplnili sami seba mnohými

bolestami (1.Timoteovi 6,10). Žijeme vo svete, v ktorom je relatívne ľahko zadĺžiť sa – zobrať úver. Média sú plné reklám, v ktorých finančné inštitúcie ponúkajú úvery a stimulujú nepotrebné nákupy. Keď máme nezdravé túžby po veciach („musím to mať teraz, za každú cenu“) tak veľmi ľahko zoberieme úver, nerozmýšľajúc o tom, či to je Božím požehnaním pre nás, alebo iba naplnením našich nereálnych túžob, ktoré nás dovedú do osídla diablovho. Človek, ktorý má dlh nie je slobodný človek. Je dlžný. Je zaviazaný dlhom. Musí získavať za každú cenu, aby zarobil a odplatil to, čo už dávno minul. Boh svoj ľud Izraela vyučoval, že keď budú poslúchať Jeho príkazy, budú požehnaní tak, že si nebudú požičiavať, ale budú požičiavať iným (5.Mojžišova 28: 12 a 44-45). Nechcem tu povedať, že zobrať si úver na dôležité dlhodobé investičné projekty, dom alebo auto, je hriech a nesprávne. Iba si nemyslím, že múdre a správne je zadlžovať sa na obliekanie, turistické cestovanie, vynovovanie a za podobné nepodstatné životné veci či udalosti. Keď sa kresťan i zadlíži, mal by sa chcieť dlhov zbaviť čím skôr a nie žiť nezodpovedne – žijúc dnes troviac svoju budúcnosť. Konštantne žiť z úveru nie je Božím plánom prosperity pre človeka, ale je to cesta k otroctvu a chudobe - duchovnej a materiálnej. Niekedy si človek myslí, že získa požehnanie, a vlastne takýmto spôsobom môže získať zlorečenstvo. Cesta k získaniu požehnanej - Bohom plánovanej prosperity je predsa iná.

Pán Ježiš nám dal prikázanie a výborný návod na šťastný, pokojný, prosperujúci a zmysluplný život, keď povedal: „*Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť, a to všetko vám bude pridané*“ (Matúš 6,33). Keď Pána Ježiša, Jeho kráľovstvo, Jeho vôľu pre naše životy a Jeho spravodlivé prikázanie položíme ako prioritu našich životov a keď sa On stane centrom našej lásky, zaslubuje, že „to všetko“ nám bude pridané. Z celého kontextu Ježišovej kázne vidíme, že „to všetko“ znamená všetky naše potreby a túžby. Boh ich môže a chce naplniť, ba chce nám dať viac ako

„A Bôh má moc rozhojniť vám každú milosť, aby ste vďaka vo všetkom mali všetkého dostatok a tak hojnili na každý skutok dobrý“ 2. Korint'anom 9,8

dost' – aby sme prosperovali i v dobrých skutkoch žehnajúc iných.

Boh nás chce naučiť žiť životom stálej duchovnej, duševnej a materiálnej prosperity. On hovorí: „*Ja, Hospodin, tvoj Bôh, ťa učím prospievať a viem ťa cestou, ktorou máš ísť*“ (Izaiáš 48,17). Miesto, kde to musí začať je srdce. V srdci Ježiš, a nie mamon, musí byť Pán. V srdci On musí byť milovaný a nie veci a peniaze. V srdci musíme vedieť, že On a Jeho prikázania sú dôležitejšie než akékoľvek materiálne bohatstvá, lebo tie duchovné bohatstvá ich vždy a vo všetkom prevýšia. V srdci musíme rozumieť, že On je zdrojom každého zárobku alebo požehnania, ktoré prijímame. Rozumieť, že On je zmysel života, a že zmysel peňazí a vecí je iba naplnenie dočasných potrieb a túžob, ktoré máme na zemi. Peniaze sú iba prostriedok, ale Ježiš a Jeho kráľovstvo v nás je cieľ. Samozrejme, hľadať Jeho spravodlivosť bude znamenať usilovne pracovať a podnikať spytujúc sa o Jeho dokonalejši vôli. Bude to znamenať múdre, verne a zodpovedne spravovať so zverenými nám prostriedkami, ako s Božím majetkom, dávajúc, čo je Božie Bohu a ľuďom to, čo im patrí.

V ľudskej prirodzenosti je chcieť stále viac. Predsa, veľký je zisk pobožnosťou so spokojnosťou s tým, čo v danom čase máme. Nazbudnime, že nikto nemôže vziať viac, ako čo mu je dané. Boh každému z nás môže a chce dať viac peňazí a vecí ako čo máme v tejto chvíli. Je to zasľúbené a pripravené pre každého, ibaže Boh nám nikdy nedá viac, ako čo môžeme uniesť. Boh nám nikdy nedá to, čo by nás v danej chvíli mohlo duchovne zničiť. Boh môže spôsobiť, aby si dnes vyhral milión eur, ale neurobí to, pretože nie si na to pripravený. To by ťa mohlo zničiť, ak nie si na spravovanie takým bohatstvom pripravený. Preto verím, že je nesprávne hrať hazardné hry. Boh ťa chce žehnať stále viac, ale robí to „*krok za krokom*“. Buď verný v malom a budeš verný aj na nasledovnej úrovni prosperity, keď ti Boh z milosti dá viac, ako čo si kedykoľvek sníval, že budeš mať. Boh je verný. Buďme aj my verní.

So správnym postojom srdca príde prosperita a bude požehnaním od Boha a nie zlorečenstvom.

Vladimír Červeni

Rodina Božia

Veľký zástup ľudí sa zhromažďoval tam, kde bol Pán Ježiš a počúvali, čo im hovoril.

Rozprával im ako taký, ktorý má právo a moc. Jeho slová zobúdali k životu počúvajúcich, zvlášť tých, ktorí to slovo zachovávali vo svojom srdci. Nie všetci aj prijímali to, čo im On hovoril. Pán to vedel, a preto im rozprával podobenstvo o rozsievачovi, ktorý sial semeno, že nie každé posiate semeno vzrástlo a donieslo úžitok. Pripodobnil to ľuďom, ktorí počúvali Jeho slovo, že nie všetci Ho prijali, nie všetci verili a nie všetci aj zachovávali to, čo počuli. Predsa, medzi tým zástupom, bola určitá skupina ľudí (bolo ich málo), ktorí počuli slová Pána Ježiša a uverili, prijali a zachovali to slovo vo svojom srdci.

Pán Ježiš sa zaujal o týchto ľuďoch. On ich neoddelil od ostatných ľudí zo zástupu, aj keď vedel, ktorí sú to, nemenoval ich po mene. Siahol rukou k nim a povedal, že sú najbližší a že ich miluje. Práve vtedy niekto zo zástupu Mu oznámil, že sú vonku Jeho bratia a matka, a chcú Ho vidieť. Pán Ježiš im na to divne odpovedá.

Odpoveď nebola z rodinného citu, ale podľa Ducha lásky ku Otcovi, lebo im hovorí: „*Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, ktorí čujú slovo Božie a činia ho.*“

Z takej odpovede máme dojem, akoby Pán Ježiš neuznával svoju matku a telesnú rodinu. Predsa, On takýmto postojom len uprednostnil to, čo je Božie nad ľudské, duchovné nad telesné a to, čo sa z Boha narodilo, nad to, čo pochádza z tela.

Jeho prvotné pohľady boli na plán Boží a vôľu nebeského Otca, ktorú prišiel vykonať. Povedal, že tak je to s každým, ktorý je z Boha narodený, On tiež počúva slová Božie (Ján 8,47). V očiach niektorých ľudí to bolo nepochopiteľné a povedali, že má démona.

On im jasne odpovedal: „*Ja nemám démona, ale ctím svojho Otca*“ (Ján 8,49).

Z toho vyplýva, že Boh má tých, ktorí sú mu blízki a sú Jeho rodinou, ktorej pôvod sa nehľadá podľa tela a krvi, ale je Duchom Božím zrodená a viazaná je láskou k Bohu.

Tí, ktorí patria do tejto rodiny, oni uprednostňujú vôľu nebeského Otca viac, ako vôľu (city a vzrušenia) tela. Ich zodpovednosť ku pokrvným je v súlade

s Božím slovom.

Oni uprednostňujú poslušnosť slovu Božiemu, aby ho činili a preto sú blízki Bohu a sú rodinou Božou. Pán Ježiš bol poddaný svojim rodičom, ale aby vedeli, čo je zvrchovanejšie v živote, povedal svojim rodičom: „*Čo je to, že ste me hľadali? Či ste nevedeli, že musím byť vo veciach svojho Otca?*“

Naše povolanie a služba od Boha má byť s najväčšou úctou a vážnosťou prijatá. Pán Ježiš sa už od detstva oddelil a vládol nad rodinným citom a službu danú od Otca postavil na prvé miesto. Podobne aj naše obecenstvo a služba Bohu nemá byť prekazená citom ku telesnej rodine. Sme duchovná rodina, ktorá je viazaná láskou Božou za účelom zachovávať Božie slovo a naplňovať vôľu nášho Boha. Pán Ježiš nám je v tom príkladom.

Jeho pokrvní nemohli vplývať naňho, hoci sa o to pokúsili. Najprv prišla Jeho matka v Káne Galilejskej a s prosbou oznámila, že potrebujú vína. Pán Ježiš odmieta jej žiadosť a hovorí jej: „*Čo mám s tebou, ženo? Ešte neprišla moja hodina.*“

Takouto odpoveďou jej ukazuje, že nezáleží na potrebe, ktorú ona videla, dokonca ani na jej žiadosti, ktorú mala, ale na tom, keď tomu príde čas a vôľa Otcova. Keď neskoršie učinil ten div, premeniac vodu na víno, ukázal jej na dôležitejšie veci – byť poslušný nebeskému Otcovi (Ján 2,3-4).

Podobne aj Jeho bratia v danom čase pristúpili a Mu radia, aby odišiel do Judska a zjavil sa svetu a verejnosti, pretože činil veľké veci. Pán Ježiš z rovnakého dôvodu odmieta aj prosbu svojich bratov, hovoriac im, že Jeho čas ešte nie je (Ján 8,3-6). S tým nepreukázal neposlušnosť a protivenstvo svojej matke a svojim bratom, lebo neskôr urobil ako si žiadali, ale poukázal na dôležitejšie veci: čas a vôľa Božia.

Preto seba dal do úplnej poslušnosti a podriadenosti Otcovi, aby tým ukázal príklad nám, ako máme seba postaviť do poslušnosti Bohu a Jeho vôle a potom telesnej rodine.

Duchovná rodina nepozná city tela, ona je Duchom Božej lásky vedená. Pri rosudzovaní vecí, duchovných alebo telesných v živote, ich pohľad je na Božom slove, aby ho zachovali, nehľadiac na osobu človeka, ale láskou Božou sa venujú potrebám ľuďom, a to všetkým rovnako. Ak niekto hľadá na

osobu, on zakrýva pravdu Božiu.

Boh dokázal pri synoch Áronových, že Jeho prikázania su viac než najvyšší kňaz a jeho synovia, a preto neušetril ani jeho synov. Naskutku ich strávil ohňom pre prestúpenia Jeho prikázania a k tomu zakázal prejaviť znaky smútku Áronovi, Eleazárovi a Itamárovi, pre smrť ich najbližších podľa tela (3.Mojžišova 10,1-7).

Boh je svätý a neznesie žiadnu nepravosť, ani otcovu, ani synovu, pretože u tých, ktorí pristupujú k Nemu, žiada posvätenie. Posvätenie znamená úplne byť poddaný Jemu a Jeho vôli. Pán Ježiš to potvrdil, keď povedal: „*Lebo som nezostúpil z neba na to, aby som činil svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal*“ (Ján 6,38).

Nám tiež hovorí: „*Ten, kto má radšej otca alebo mater ako mňa, nie je ma hoden; a kto má radšej syna alebo dcéru ako mňa, nie je ma hoden*“ (Matúš 10,37).

Keď Éliho synovia hrešili, Boh vedel, že jeho city ku jeho synom robili škodu, lebo ľud opovrhoval obetným darom (1.Samuelova 2,12-17).

Robili násilné branie mäsa a to bolo proti nariadeniu, ktoré vydal Boh o obetiach. Éli to vedel a hoci ich aj karhal, neuplatnil prísnosť Hospodinovu, aby im to zabránil. Boh ho viní za to, keď mu hovorí: „*Viac ctíš synov ako mňa, a preto, kto mnou pohŕda, bude znevážení*.“

Súd, ktorý Boh vykonal na dom Éliho aj jeho samého, je výstražným príkladom aj dnešným

ľuďom, že rodinné city sú škodlivé a zabíjajú život mnohých kresťanov. Boh má tých, ktorí zachovávajú Jeho slovo a to sú Jeho najbližší. On nemá daku výnimočnú rodinu v rodine Božej. On pozná tých, ktorí Ho milujú a seba podriadili Jeho vôli – sú Jeho rodinou. Ak človek miluje niečo viac ako Boha, niet v ňom láska Otcova.

Dúfam, že každý človek býva skúšaný v tejto oblasti. Otázka znie: čo urobíme?

Ak duchovné posunieme nabok, hneď robíme podľa citov tela.

Keď sme vedení Duchom lásky Božej, ona nás núti, aby sme nežili viacej sebe, ale Tomu, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych. To znamená, že už neznáme nikoho v tele, ale v Duchu. Už viac nehodnotíme ľudí podľa tela a telesného viazania, ale podľa Ducha a duchovného viazania, teda lásky Kristovej. Sme nové stvorenie v Kristu, rodina Božia, započatá Božím slovom a plnením prikázaní Pána Ježiša. Už nás nedelí podľa toho, z ktorej sme rodiny podľa tela, ale sme rodinou Božou. Pán povedal: „*Lebo ktokoľvek by činil vôľu môjho Otca, ktorý je v nebesiach, ten je mojím bratom, sestrou a matkou*.“

Preskúmajme seba!

Patríme do Jeho rodiny?

Táto rodina má trvalé miesto v nebesiach.

Zlatko Marušník

Pane, nech príde Tvoje kráľovstvo

„A Ježiš uvidiac, že rozumne odpovedal, riekol: Nie si ďaleko od kráľovstva Božieho. A nikto sa ho už viacej neopovážil opytovať.“ Marek 12:34

„A Ježiš odpovedal a riekol mu: Ameň, ameň ti hovorím. Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie. A Nikodém mu povedal: Ako sa môže narodiť človek, keď je starý? Či azda môže po druhé vojsť do života svojej matky a narodiť sa? Ježiš mu odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nediv sa, že som ti povedal: Musíte sa narodiť znova.“ Jan 3:3-7

Tieto dve časti Slova Božieho hovoria o kráľovstve Božom. Čo je kráľovstvo Božie? V zhromaždeniach a náboženských skupinách, všade vo svete používame slová a niekedy používame slová tak často, že si ani nepamätáme, čo vlastne znamenajú. Ako aj tieto verše, ktoré hovoria o kráľovstve Božom. Čo je kráľovstvo Božie? Chcem najprv hovoriť o kráľovstve. Po prvé, kráľovstve Božie je kráľovstvo. To nie je demokracia. Nemôžeš hlasovať v kráľovstve Božom. Nemôžeš si dovoliť, aby tvoj hlas bolo počut' v kráľovstve Božom. Kráľovstvo Božie je kráľovstvo, nie je to republika. Takže, čo je kráľovstvo? Kráľovstvo je areál kráľa. Kráľovstvo je oblasť, v ktorej kráľ vládne. Ja bývam v sultanáte. To je ako kráľovstvo, ale namiesto kráľa, my máme sultána. A hranice toho kráľovstva sú definované mocou kráľa. Srbsko nie je v kráľovstve Ománu, lebo vy neuznávate sultánovu autoritu. Hranica kráľovstva je definovaná mestami, kde kráľovo slovo má moc, kde je kráľova autorita uplatňovaná. Kráľovstvo je miesto, kde je kráľova vlasť prítomná. Takže, kráľovstvo sa odlišuje od republiky. V republike je

platný hlas ľudu, takže vláda odzrkadľuje vôľu ľudu. Nie však kráľovstvo Božie. Či je kráľovstvo dobré alebo zlé, záleží od identity kráľa. Dobrý kráľ prinesie dobré kráľovstvo. Zlý kráľ urobí zlé kráľovstvo. Takže, identita kráľa je to, čo určuje veľkosť kráľovstva. A v kráľovstve Božom nehovoríme len o dobrom a múdrom človekovi, ktorý je kráľ. Vlastne vôbec ani nehovoríme o človekovi. Kráľom v kráľovstve Božom je Pán celého stvorenia. Takže, kráľovstvo Božie odzrkadľuje predivnú krásu Kráľa. Povieme si trochu o kráľovstve. Kráľovstvo Božie je duchovné kráľovstvo, ktoré dosahuje do fyzického sveta, pretože odzrkadľuje prirodzenosť Kráľa. Náš Kráľ je duch. On nie je však obmedzený na ducha. Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami. Kráľovstvo Božie je duchovné, ale vplýva na fyzické, lebo Boh to sám tak urobil. Kráľovstvo Božie je miesto lásky, pretože odzrkadľuje identitu Kráľa. Náš Kráľ je láska. Neokúsil si lásku, kým nespoznáš ako je to byť milovaný naším kráľom. A ako Písmo hovorí, že dokonalá láska vyháňa strach- kráľovstvo Božie je miesto, kde nejestvuje strach. Kráľovstvo Božie je plné spravodlivosti, radosti a pokoja, pretože odzrkadľuje Kráľa. On je spravodlivý a v Jeho prítomnosti je plnosť radosti a On je Knieža pokoja. Kráľovstvo Božie je miesto rovnakosti. Nie je dôležité, z ktorého štátu pochádzaš, nie je dôležité aký máš plat, nie je dôležité nič z tvojej minulosti alebo tvojej budúcnosti. Keď vkročíme do kráľovstva Božieho, všetci sme rovnakí. On nás rovnako miluje. Rovnako nám súdi. Všetkých nás pozná. Kráľovstvo Božie je miesto čistoty. Nie sebaspravodlivosti, ale spravodlivosti Božej, ktorá prikrýva Jeho ľud. Spravodlivosť kráľa je to, čo určuje spravodlivosť kráľovstva. Kráľovstvo Božie je miesto obnovenia. Ak si niekedy v svojom živote zlyhal, môžeš byť obnovený v kráľovstve. Kráľovstvo Božie je miesto pre nedokonalých ľudí. Kráľovstvo Božie je miesto svetla, pretože tma nemôže prebývať v prítomnosti nášho kráľa. Kráľovstvo Božie je nadprirodzené kráľovstvo. Kráľovstvo Božie je miesto, kde sú divy bežné, pretože prirodzenosť nášho Kráľa je divotvorná. Kráľovstvo Božie je večné kráľovstvo. Nikdy nepominie, pretože Kráľ je večný. Kráľovstvo Božie nie je obmedzené mestom alebo polohou, pretože kdekoľvek niekto zavolá na meno Hospodinovo, náš Kráľ príde do stredu toho miesta. Kráľovstvo Božie môže byť tým najtmavším fyzickým miestom aké si dokážete predstaviť. Obdivujem apoštola Pavla. On mohol písať o sláve a bohatstvách Božej milosti. On píše v Biblii o zázraku a moci všemohúceho Boha a mohli by ste si myslieť, že sedel v paláci, že mal predivné miesto na sedenie, ale väčšinu toho, čo napísal, písal v hlbokom,

tmavom žalári, kde nebolo svetlo, kde kanalizácia prechádzala cez jeho väzenskú celu, kde bola hrozná situácia, ale pretože on pochopil realitu kráľovstva, okolnosti neboli dôležité. Žaláre sa stávajú miestnosti trónu v kráľovstve Božom. Kráľovstvo Božie zasahuje do najhlbšej doliny a na najvyšší vrch. Kráľovstvo Božie nie je určené vonkajšej nedôslednosti ľudí. Okolnosti idú hore a dolu. Ľudia sú dobrí, ľudia sú zlí, ale to nemení kráľovstvo a slávu Božiu. Pretože sláva kráľovstva je určená slávou Kráľa. Kráľovstvo Božie je kráľovstvo požehnaní, pretože byť pod Jeho autoritou znamená byť požehnaný. Žiť pod Jeho zákonom znamená byť požehnaný. Kráľovstvo Božie je predivné a slávne a silné. Nemam nadostač slov v mojom slovníku, aby som Vám vysvetlil aký je On predivný. On je predivný. On je silný. On je slávny. Videl som Jeho moc všade vo svete. Je to najpredivnejšia vec, poznať moc mena Ježiš. Kráľovstvo Božie je predivné. Takže, po tom všetkom, keď pochopíme slávu a moc a veličenstvo kráľovstva, keď pochopíme, že sláva Kráľa je neporovnateľná, prečo by niekto chcel žiť na hranici kráľovstva? Prečo by si niekto vyvolil nebyť vo vnútri takého mesta? Ak je Kráľ taký predivný, ak je Jeho moc taká predivná, prečo by niekto chcel žiť dosť blízko, aby to mohol vidieť, ale nebyť vo vnútri? Práve to je to, čo Ježiš povedal panovníkovi. V Markovej knihe: „*Nie si ďaleko od kráľovstva.*“ Na počiatku to znelo veľmi dobre. Nie je ďaleko. Keď premýšľame o tom, je to veľmi smutná vec. Nie je šťastím byť blízko kráľovstva. Ja nechcem vedieť iba to, kde sa Kráľ nachádza. Nechcem len mať možnosť opísať kráľovstvo. Nechcem mať len možnosť hovoriť ľuďom o kráľovstve. Ja chcem žiť svoj každodenný život v kráľovstve Božom. Nechcem byť sused kráľovstva Božieho. To znie dobre, ale aké by bolo smutné prežiť celý svoj život ako sused kráľovstva a vedieť aké je predivné a neskúsiť ho. Poviem Vám, čo ja chcem. Ak jestvuje láska, ja ju chcem. Ak jestvuje radosť, ja ju

potrebujem. Ak jestvuje pokoj, daj mi ho, Pán Ježiš. Všetko, čo kráľovstvo Božie je, ja to chcem. Chcem, aby môj život bol prežitý úplne pod autoritou Kráľa. Chcem, aby moja vôľa bola stratená v Jeho vôli. Chcem, aby sa moje žiadosti stratili a Jeho žiadosti, aby sa stali mojimi. V Jánovej 3, Ježiš hovorí Nikodémovi: Musíš sa znovuzrodiť, aby si videl kráľovstvo, alebo aby si vošiel do kráľovstva. Nejestvuje iný spôsob ako vojsť. Nejestvuje zadné dvere do kráľovstva. Nejestvuje tajná chodba. Môj prirodzený človek musí prísť pod autoritu Kráľa. Kto som ja, moje myšlienky, moje nápady, všetko musí byť podriadené predivnosti Božej. Ako sa to stane? To sa nestane, keď sa pripojíš zhromaždeniu. Nestane sa to, keď podpíšeš papier. Nestane sa to, ak budeš opakovať za mnou. Povieť ti cez Písmo ako sa to stane. Písmo hovorí, že sa viera rodí z počutia a počutie skrze slovo Božie. Taktiež hovorí, že Boh dal každému človekovi mieru viery. Boh ti dal trochu viery a Boh ti dal svoje Slovo. A keď prijímaš slovo Božie a to sa zmieša s vierou, niečo sa začína stávať v tebe. Počuješ posolstvo a tvoja viera hovorí: Áno, ja verím. Niečo sa začne stávať v tebe, rovnako ako sa život začína v maternici, ten proces pokračuje, kým ty, ako novonarodené dieťa prechádzaš cez vodu a narodený si do kráľovstva. A keď sa to dieťa narodí, musia sa očistiť pľúca, aby dych života mohol vojsť dnu a život sa začína. To je príroda. Duchovné je toto: keď počuješ slovo Božie a pochopíš, že je Boh omnoho väčší ako ty, skloníš svoje kolena a povieš: „Pane, ľutujem všetko, čo som kedysi vykonal. Verím v Teba.“ Duchovný život sa začína a ty začneš kráčať v poslušnosti Slovu Kráľa. A Kráľ ti prikazuje, aby si sa pokrstil na meno Ježiš. Ty vojdeš do vody a tvoj starý život je zmytý a vyjdeš z vody a Boh ťa vyplní svojím mocným Duchom a tu sa začína život v kráľovstve. A ak si nikdy neprežil to, čo som teraz opísal, je to najpredivnejšie prežitie, ktoré môžeš mať. Vyrastal som v cirkvi, môj otec bol pastor. Keď som mal 9 rokov, niečo sa začalo stávať vo mne. Mal som jedno prežitie s Bohom a to ma vydesilo na

smrť, lebo sa všetci zišli okolo mňa a začali sa modliť. Ja som povedal, že to nechcem. Tak som sa zatvoril a nechcel som sa modliť. Avšak to, čo som cítil neodchádzalo. Takže, sám v noci, 9-ročný, rozprával som Bohu. Boh sa bude rozprávať s tým, kto bude rozprávať Jemu. Začal som rozprávať Bohu a začal som sa modliť, sám, nikto nebol pri mne. Činil som pokánie zo svojich hriechov a prosil som Boha, aby mi odpustil, a 9-ročného Boh ma vyplnil Svätým Duchom. Nikto nebol pri mne, nikto sa za mňa nemodlil a bolo to predivne a páčilo sa mi to. Je to reálne. Nemôžeš to predstierať. To nie je niečo, čo niekto vymyslel. Je to reálne. Moc Božia, ktorá mení ľudské životy, je reálna. Kráľovstvo Božie je reálne. Musíme to prepoznať a musíme prepoznať Jeho. Musíme dovoliť kráľovstvu Božiemu, aby prišlo do našich životov. Proces možno pre niektorých nie je ľahký. Pre niekoho môže byť ťažké povedať „nie“ minulosti. Niektorým je ťažko vzdať sa kontrole nad budúcnosťou. Ježiš nás učil modliť sa. Povedal: Takto sa modlite: Otče náš, ktorý si na nebesiach, nech sa posväť Tvoje meno, nech príde Tvoje kráľovstvo a nech sa stane Tvoja vôľa, ako v nebi, tak aj na zemi. Je to veľmi jednoduchá modlitba. Nie sú to ťažké slová, avšak veľmi silné. Modlitba, ktorú sa všetci musíme modliť: Pane, nech príde Tvoje kráľovstvo ako v nebi, tak aj na zemi. Každá oblasť nášho života musí prísť pod autoritu Kráľa. Ja nechcem žiť na hranici kráľovstva Božieho. Vedomosť je predivná, ale vedomosť je odsudzujúca. Vďačný som, že sa môžme učiť, ale keď si zastanem pred Boha, otázka bude: Čo si učinil s vedomosťou, ktorú som ti dal? Áno, môžeš vysvetliť mnohé veci, počul si mnohé posolstvá, ale ako si odpovedal? Bol si susedom kráľovstva? Bol si dobrý sused kráľovstva, alebo zlý? To nie je dôležité. To, čo je dôležité je, či si ty v kráľovstve Božom. Každý z nás má oblasť, ktorú je ťažko odovzdať. Keď sa znovuzrodíš, proces sa začína. Všetci prechádzame cez ten proces. Nikto z nás ešte neskončil. Všetci máme oblasti v živote, kde je potrebný dlhý čas, aby prišlo kráľovstvo Božie. Pýtam sa, keby sme mali mapu našich životov, kde by boli hranice kráľovstva? Či jestvujú oblasti v našom srdci, ktoré sme neodovzdali Bohu? Či sú oblasti, kde nie sme pod Jeho autoritou? Pre niekoho sú to veľké oblasti, pre niektorých sú to malé oblasti života. Pre niekoho sú to verejné oblasti a pre niektorých sú to veľmi skryté oblasti. Kde sú však hranice kráľovstva v tvojom živote? Jestvuje niektorá oblasť, kde Ježiš Kristus nie je Pánom? Ak jestvuje, vyzývam ťa dnes, aby si to zmenil. Nemôžem povedať nadostať slov snažiť sa ťa presvedčiť, aby si to zmenil. Moja modlitba dnes je jednoduchá: Pane, nech príde Tvoje kráľovstvo.

Adam Hunley

preklad: Anna Š. Širková

Dávno zasiate semeno bolo zaliate a prinieslo vzrast

Žil som vo svete ako aj každý neveriaci človek. Strácal som čas v márných veciach. Prijímal som veci, ktoré mi svet núkal, pil som, vychádzal som a hovoril špatné slová, nevediac, kam to naozaj vedie. Dávali mi dočasný pocit radosti a falošného uspokojenia, po ktorom prichádzali depresie.

Počas stredoškolského štúdia na Slovensku som sa spoznal so skupinou veriacich ľudí zo Švajčiarska, ktorí na Slovensku pracovali ako misionári. Chodil som s nimi nejaký čas na mládežnícke stretnutia, kde sme sa modlili spolu, spievali, rozprávali sa o Bohu, a cítil som sa byť medzi nimi prijatý. Na tie stretnutia som chodil preto, lebo som tam cítil vnútorný pokoj, radosť a Božiu prítomnosť. Aj keď bolo zasiate semeno do môjho srdca, neprijal som Ježiša a nebol som obráteným kresťanom. Keď prišli záväzky, maturita a podobné veci, nemal som čas na stretnutia s nimi. Keď som zmaturoval, vrátil som sa do Srbska a stratil som kontakt s tými ľuďmi. Aj ďalej som žil starým spôsobom života. Našiel som si prácu, kde som sa spoznal s Darkom. On mi často svedčil a volal ma na spoločné zhromaždenie. Často mi hovoril o tom, že nie je dostatočné iba veriť, že Boh je, ale že je potrebné robiť aj skutky, ktoré tú vieru dokazujú. Uvažoval som nad tým, a uvedomil som si, že je to to, čo mi chýbalo. Rozhodol som sa, že pôjdem do zhromaždenia na evanjeliizačnú službu. Na tej službe kazateľ hovoril Slovo, ktoré ma oslovilo a cítil som Boží dotyk. To dávno zasiate semeno bolo

zaliate a prinieslo vzrast. Vtedy som sa obrátil, prijal som Ježiša do svojho srdca a rozhodol som sa, že budem navštevovať to zhromaždenie, kde chodím až dodnes. O nejaký čas som bol pokrstený Svätým Duchom.

Som vďačný Pánovi za Jeho milosť a lásku, že ma priviedol k sebe, za obeť na kríži, ktorú dal aj za mňa. Môj život sa zmenil od chvíle, keď som sa rozhodol ísť za Ježišom, opustil som svetské veci a môj život dostal zmysel. Teraz mám tú pravú radosť a pokoj, lebo mojou nádejou je Pán.

Daniel Baláž

Uzdravená dcéra

Evanjelista Marek opisuje ženu, ktorá mala dvanásť rokov krvotok. Unavená zo všetkého, minula svoj majetok, minula sa jej nádej a sila. Nielenže jej nič nepomohlo, ale jej bolo vždy horšie. Vo svojom zúfalstve prichádza správa o Ježišovi. Pomyslela si: „Ak sa len dotknem Jeho šiat, ozdravím“ (Marek 5:28). Prichádza akoby hanblivo, nepovšimnuteľne, tak zozadu. Avšak s istotou sa dotýka Jeho šiat. Obaja hneď vedeli jednu vec: sila Božia vykonala dielo. Keď sa Ježiš na ňu pozrel, chvela sa, prišla so strachom a padla pred Neho a povedala Mu celú pravdu.

Taká žena nebola iba nemocná. Taká žena bola okrajom spoločnosti. Považovaná za neprít'azlivú, nečistú a odhodenú. Jej stav nebol iba bolestivý, ale aj kultúrou odsúdený. Netrpelo iba jej telo, ale aj jej vzťahy. Nemoc sa nedotýkala iba fyzickej oblasti, ale tiež psychickej, duchovnej, neviditeľnej okom. Nevie, čo ju asi viac bolelo.

Ježiš je láska. Kamkoľvek chodil, miloval ľudí. Na prejav lásky používal Slovo a dotyk. Uzdravoval, prijímal a nielen to. Ukazoval na patričné miesto v Božej rodine.

Stretnutie s Ježišom zmenilo jej život. Poskytol potrebné uzdravenie, ale neuzdravil iba jej telo. Uzdravenie sa dotklo aj jej duše. Pripomenul jej kto ona je. Poukázal na jej hodnotu. Zotrel každý ľudský predsudok a názor. Oslovil ju ako členku svojej rodiny. Uzdravenie sa dostavilo slovom a dotykom.

„Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila. Chod' v pokoji...“
(Marek 5:34)

Mohla ísť v pokoji, lebo bola zdravá. Mohla ísť v pokoji, lebo je dcéra. Koľko slobody a lásky v Ježišových slovách. Kým sa zástup tlačil, ona nepovšimnuteľne dostala večné dedičstvo. Okraj spoločnosti sa dostáva do centra Ježišovej pozornosti. A stáva sa zázrak. To robí iba Božia láska!

V zástupe ľudí, Pán Ježiš reagoval na vieru. Jej viera ju uzdravila v každom zmysle. Nestačilo, aby iba pozitívne rozmýšľala. Potrebná bola viera. A keď preukázala vieru, odvtedy mohla chodiť v pokoji.

Uzdravenie prichádza zo vzťahu s Pánom Ježišom. On sa stará o naše fyzické potreby, ale má záujem o naše srdce. Stretnutie s Ježišom donáša uzdravenie

v každej oblasti. On sa najviac chce postarať o duchovné potreby. On koná z pohľadu večnosti.

Z pohľadu večnosti je pre Neho dôležité, aby sme boli dcéry. Pravdaže nás chce uzdraviť, postarať sa o fyzické potreby, ale patriť Jemu- to je jedine pre večnosť dôležité. Môžeme do večnosti vstúpiť fyzicky nedokonalé, ale musí nás poznať ako svoje dcéry. Poznať nás bude tak, že milujeme ľudí. Jeho sme, keď okraj spoločnosti privádzame k Nemu, do stredobodu Jeho pozornosti. Spozná nás ako svoje dcéry, keď používame slovo prinášajúce život, a nie prázdne klebety o živote.

Učeníci nechápali: toľko ľudí, tlačienica a Pán sa pýta kto sa Ho dotkol? Niekedy iní neuvidia, akú chvíľku premeny sme zažili v Ježišovej blízkosti. Ani nejde o to, aby druhí videli a ocenili. Ide o to, že vieme, čo sme dostali v Jeho prítomnosti, keď padneme pred Ním a povieme Mu celú pravdu. Možno navonok nebude vyzerat' ako zázrak, ale vtedy dostávame podiel na večnosti a údel dedičstva nebeského.

Anna Pintírová

Božia vôľa je, aby naše kresťanské manželstvo bolo ako jedna krásna záhrada, ktorú nám Boh zveril, aby sme sa o ňu každodenne starali a pestovali ju, radi sa ňou prechádzali a cítili sa byť v nej bezpeční a šťastní. Ako tá záhrada bude rásť, vyzerat' a ako sa v nej budeme cítiť, závisí najviac od nás samých. Mala by to byť záhrada lásky, svornosti, pokoja a šťastia.

Často však krásu našej záhrady manželstva dokážeme aj narušiť. Ak Boh stvoril manželstvo práve v takej krásnej záhrade Eden ako korunu stvorenia, a tým ukázal, že si manželstvo predstavuje ako niečo krásne a dokonalé, ktoré by malo slúžiť ľuďom k požehnaniu, prečo teda naše manželstvá tak často nie sú šťastné, ba tak často aj stroskocú?

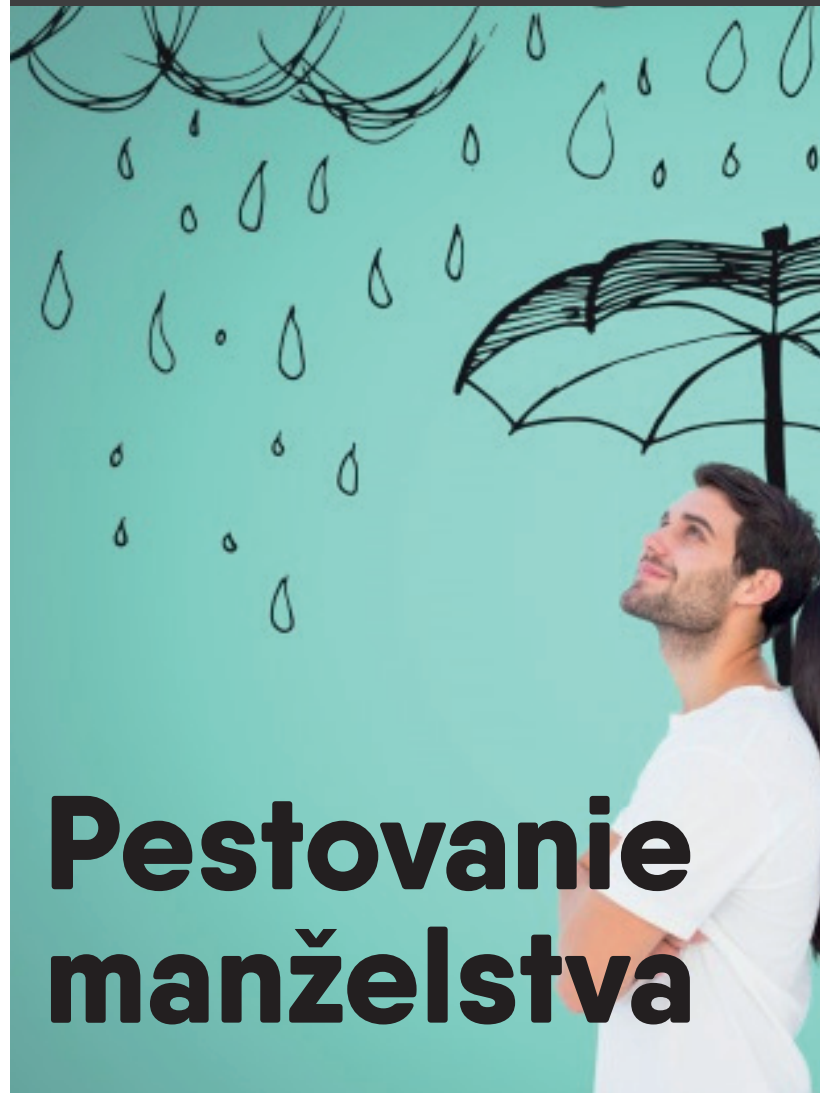
Boh položil manželstvo na vysoký piedestál, oddelil ho všetkých iných vzťahov preto, aby svet ukázal vzťah medzi Ježišom Kristom a Jeho Nevestou Cirkvou (Ef 5:21-33). Keď si uvedomíme tento nádherný vzťah medzi Kristom a Nevestou, ktorú tak miloval, že dal život za ňu, aby raz bola večne s Ním, iste musíme si manželstvá vážiť a mať v úcte, tak cudzie ako aj svoje (Žid. 13:4a).

Mladý pár, ktorý plánuje vstúpiť do spoločného života, by si mal uvedomiť dôležitosť tohto činu a svätosť manželskej zmluvy. Okrem zaľúbenosti a oduševnenia tým druhým, treba si dobre zvážiť, či je tá osoba pre teba. Treba radšej viac času tráviť na modlitbe, v hľadaní Božej vôle ohľadom dotyčnej osoby a tvojho budúceho manželstva, ako len v zábave s ňou. Najlepším testom, či vaša jednota bude úspešná a úplná je, ak sa dokážete spolu modliť. Modliť sa často spolu, hlasno vyjadrovať pred Pánom vaše prosby a túžby ohľadom vášho spoločného života.

Už vtedy si mladí musia uvedomiť, že milovať niekoho znamená hľadať pre toho druhého to najlepšie, nie pre seba. A že spoločná cesta, ktorá je pred nimi, je dlhá cesta až po smrť, celoživotný zmluvný vzťah. Túto dlhú cestu treba dokonale zvážiť pred uzavretím manželskej zmluvy a získať presvedčenie, že patria k sebe.

No, Nová zmluva nechápe manželstvo ako putá, ako ťažké jarmo, ale neustále zdokonaľovanie sa v láske, jej prečisťovanie a vedieť vyjadriť svoju spolupatričnosť s druhou stranou, s ktorou si v tejto jedinečnej, manželskej zmluve.

kresťanská rodina

Pestovanie manželstva

Každý manželský pár musí spoznať vôľu Božiu pre svoje manželstvo, čítať slovo Božie a uplatňovať ho v praxe. Vedome sa usilovať o dobro svojho manželstva a budovať vzájomné spoločenstvo medzi sebou. A hlavne modliť sa za svoje manželstvo. Spoločné modlitby manželov sú tou najsilnejšou zbraňou proti diablu, ktorý sa snaží zničiť manželstvo.

Keď manželský pár (alebo jeden z nich) nenasleduje vôľu Božiu a neposlúcha biblické rady ohľadom pestovania správneho, zdravého manželstva, dochádza ku nezhodám, konfliktom ba aj ochladnutiu lásky medzi manželmi. No, nejestvuje taký manželský konflikt, ktorý by veriaci s Pánovou pomocou nemohol vyriešiť. Boh má riešenie za všetko, iba sa treba dať poučiť Jeho slovom a pokoriť sa Jeho vôli.

Sú niektoré princípy, ktoré treba dodržiavať, aby sa prekonali problémy v manželstve. Uvediem niektoré z nich:

**Milovať niekoho
znamená hľadať
pre toho druhého
to najlepšie,
nie pre seba.**

Láska: 1. Ko 13:4-8 Po náruživej zamilovanosti mladých manželov, treba poznať charakteristiky lásky. Hoci väčšina z nás vie naspamäť Hymnu lásky, treba si vždy znova a znova opakovať každú jednu vlastnosť lásky, pouvažovať o každej a uplatniť ju potom v rozličných situáciách, ktoré sa vyskytnú v každodennom živote v našom manželstve. Takáto láska nie je už iba cit. Je to vedomé rozhodnutie takto milovať.

Odpúšťanie: Ku kresťanskému charakteru patrí odpúšťanie. Pán Ježiš káže odpúšťať, a to zakaždým. Ak k tomu nedochádza z oboch strán, vzniká ťažké ovzdušie v domácnosti, mrzutosť, hnev a vzájomné obžalúvanie. Odpúšťanie osoží obom partnerom. Neodpúšťanie zapríčiňuje psychické utrpenie pre oboch a často aj telesné ochorenie. Odpúšťanie nie je slabosť alebo ponižovanie, ale víťazstvo nad sebou a nadhľad ponad vec. Často nemusí byť sprevádzané určitým citom, hoci je on potvrdením pravosti tvojho odpustenia. Odpustenie je rozhodnutie z tvojej slobodnej vôle.

Úprimnosť: „Ale nech je vaša reč áno – áno, nie – nie...“ Mat 5:37. Niektorí manželia, aby si zachovali kúsok osobnej slobody, alebo domáci pokoj, schyľujú sa ku klamstvám, alebo poloprávdám. Neluhajme jeden druhému. Vedie to k nedôverčivosti, k neistote v toho druhého a nakoniec ku konfliktom. Ak manžel-ka nemôže dôverovať najbližšej osobe, nikdy nevie, kedy hovorí pravdu, je to nešťastie pre oboch. Naučme sa hovoriť pravdu, aj keď je často trápna. A tá druhá strana – odpusť vždy, snaž sa pochopiť a nehnevaj sa pre tú lož, aby si partnera nenútil-a k novému klamstvu.

Manželská hierarchia: Podľa Ef. 21-33 muž je hlavou ženy, žena má byť poddaná mužovi, a muž má milovať ženu ako seba samého.

Je to veľmi zreteľný recept pre úspešné, šťastné manželstvo. Hoci je táto časť Biblie častým terčom výsmechu, žiaľ často aj samými kresťanmi, tento poriadok Boh ustanovil vlastne pre ochranu manželstva. Iba v takomto rámci chápania je manželstvo ochránené pred diablom a pred svetom. Každá odchýlka a neposlušnosť tomuto princípu je neposlušnosť voči Božiemu slovu a Jeho vôle. Tento poriadok funguje tak v dnešnej modernej dobe ako aj kedysi. Treba ho správne pochopiť, aby nedošlo k chybnému mienke, že muž má tvrdo panovať nad ženou. Alebo že žena má byť menejcenná od muža. Treba byť múdry a poslušný a konečne priviesť naše manželstvá pod Božiu ochranu.

Prosme Autora manželstva, aby nás vyučoval, ako máme pracovať na zdokonaľovaní svojich manželstiev, dajme sa riadiť Jeho radami z Písma a tak nech je oslávené Jeho meno.

Ana Andrášiková

Sen veľký ako Everestov vrch

„A zakývali na súdruhov, ktorí boli na tej druhej lodi, aby prišli a pomohli im. A prišli a naplnili obe lode, takže sa norily.”

Lukáš 5.7

V roku 1935 človek menom Tenzing Norgay uskutočnil svoj prvý výstup na Mt. Everest, najvyšší vrchol sveta, ktorý sa týči 8 848 metrov nad morom. Roky dozadu, najskúsenejší horolezci začali navštevovať túto oblasť so zámerom vyšplhať sa na vrchol tejto hory. Mnohí zahynuli v tomto pokuse. Keď sa Tenzing Norgay so svojimi súdruhmi dostal na 6 000 metrov nadmorskej výšky, prešli priamo cez rozdziapaný stan. V stane bola kostra, ktorá patrila Mauriceovi Wilsonovi, Angličanovi, ktorý sa tajne dostal do Tibetu a rozhodol sa vyliezť na horu sám. Toto rozhodnutie ho zabilo. Experti predpokladajú, že na svahoch hory dnes odpočívajú telá 120 neúspešných horolezcov. A to len preto, lebo sa snažili vyšplhať na Mt. Everest sami. Tenzing Norgay mal so sebou viac ako 300 súdruhov, ktorí si spolu s ním podmanili Mt. Everest.

Lúkaš opísal dej, kde si Ježiš požičal loďku od Šimona a učil zástupy. Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi: „*zatiahni na hlbinu...*“ Šimon Peter mu povedal, že celú noc lovili, ale na Jeho slovo spustí sieť. A keď to urobili, zahrnuli veľké množstvo rýb, takže sa trhala sieť a zakývali na súdruhov, aby im prišli na pomoc.

Som presvedčený, že Boh má sen pre tvoj život. Ten sen je veľký aspoň ako Mt. Everest. Ten sen

je väčší ako ty a preto ho nemôžeš sám dosiahnuť. To, čo môže byť tvojou chybou je, aby si sa snažil sám a svojou silou na ten vrch dostať. Žijeme v dobe, kde je technológia komunikácie na najvyššej úrovni v dejinách ľudstva a predsa, ľudia nikdy neboli takí osamelí. Biblia hovorí, že sila spočíva v spoločenstve, v jednote. Jeden zaženie tisíc, ale dvaja desaťtisíc. Ak nepriateľ na niečo najviac útočil, to bola jednota medzi kresťanmi. Tenzing Norgay mal svojich súdruhov. Sám by sa nikdy nedostal na Everestov vrch. Šimon Peter mal svojich súdruhov. Keď by na nich nezakýval, siete by sa potrhali a nič by mu nezostalo. Ak sa budeš snažiť sám, svojou silou, tvoja sieť sa potrhá. Ak máš ľudí okolo seba, ktorí sú tvoji súdruhovia, tvoj sen sa stáva uskutočniteľným. Ježiš prišiel na zem a mal jeden sen: zachrániť ľudstvo a prvé, čo urobil je, že si vybral svojich súdruhov, ktorí mu pomôžu vyplniť ten sen. Možno si povieš „ja nemám ľudí, ktorí by mi pomohli“. Mojou radou by bolo, aby si začal ty ako prvý im pomáhať a tvoriť jednotu a Boh ťa požehná tak, že sa tvoja loď bude noriť.

Sen, ktorý Boh má pre teba, je veľký aspoň ako Mt. Everest. Sám to nedokážeš. Spolu to dokážeme, sme súdruhovia-spoločníci a spolupracovníci v Kristovi.

Dávid Mamojka

...hodno

**„...chod'te hodno povolania,
do ktorého ste povolaní...“
Efežanom 4:1**

Pred uvažovaním o tom, ktorá je to hodnota, ktorú Boh vidí a ocení ako hodno chodenia v povolaní, chcela by som, aby sme si uvedomili osobnú hodnotu v Božích očiach. Izaiáš 40:15 hovorí, že všetky národy sú ako kvapka vo vedre pred Bohom. Kde si v tej kvapke ty? Aký si veľký? Boh, pred ktorým sú všetky národy ako kvapka vody, zameral sa aj na teba, všimol si ťa. On, ktorého nebesá nebies neobsahujú, má záujem o tvoj život. Pozoruje ako človek, keď vezme mikroskop a zrazu z neviditeľného sveta stane sa viditeľný. Podobne Boh svoj fókus usmernil na teba. Môžeš si uvedomiť svoju hodnotu? Boh poslal Syna, ktorý potom zomrel, aby si ty mohol žiť. On Ťa miluje, žiješ v Jeho fókuse, pred Jeho tvárou sa hýbeš, pozoruje ťa a čaká, kedy si uvedomíš hodnotu, ktorou ťa On ohodnotil. Kedy zmeníš smer a dáš svojmu životu cenu. Ako by si to vlastne mal žiť, aby to bolo hodno Kristovho povolania?

Matúš 7 zaznamenáva Ježišove slová, že v posledný deň na tisícce ľudí prídu a budú hovoriť: Pane, Pane, otvor nám! V Tvojom mene sme vyhánali démonov, v Tvojom mene sme prorokovali. A On im povie: Nepoznám Vás, Vy nie ste ako ja, nepodobáte sa mi, len ste používali moje meno, aby ste vybudovali svoje, a preto nemôžete stáť pri mne.

Tvoj život Boh ocení ako hodný len vtedy, ak budeš v každej okolnosti života rozhodnutie donášať podľa toho, čo je vôľa Otcova. Čo by v tejto okolnosti urobil Ježiš? Oslávim s týmto svojho Otca, alebo slávu chcem ja?

Ježiš nedonášal rozhodnutia na základe emócií, strachu alebo ega. Ježiš povedal, že činí jedine to, čo vidí svojho Otca činiť. Náš Otec, všemohúci Boh, On sa pozerá iba na hĺbku Tvojho srdca. Jeho zaujíma Tvoj motív. Možno ľudia tvoju aktivitu ocenia ako celkom duchovnú, ale ak Tvoje srdce má zlý motív a neoslávíš Boha, minú si účel Bohom darovaného času. Dovoľ Duchu Svätému a láske inšpirovať tvoj život.

Daniel 4:16 hovorí o chlapcovi v zajatí, ktorý bol dovedený do Babylona ako otrok. Pozeral sa na ukrutnosť vojakov ako bezcitne zabíjali Jeho rodinu, známych. V Babylone mu vzali právo na vzbudenie potomstva tak, že ho urobili panencom. Jeho srdce sa mohlo za takýchto okolností stať tvrdé, rozhorčené a pomstichtivé, ale Daniel si uvedomil, že Boh nebude môcť zrealizovať svoj úmysel cez jeho život, ak jeho srdce bude tvrdé. Uvedomil si, že jeho život je v Božích rukách a že Boh má pre jeho život plán práve tam, kde sa nachádza. Ako môžeme vidieť, že mal Daniel takýto postoj? Štvrtá kapitola knihy Daniela o tom svedčí. Keď Boh dal Nabuchodonozorovi sen a keď Danielovi potom zjavil výklad sna, že sa kráľ stane podobný poľnej zveri a čo sa bude s kráľom diať, v jeho slovách, ktorými oslovuje kráľa, je rešpekt, hlboká úcta, keď hovorí: „*Môj pane, nech platí sen tým, ktorí ťa nenávidia a jeho výklad Tvojím nepriateľom.*“

Danielov život mal zmysel len preto, že nedovolil okolnostiam, aby zatrpkli jeho srdce. On svoj život cez každodennú modlitbu odporúčal Bohu a Boh učinil Jeho život hodným.

Nedovoľ citom rozhodovať.

Mínulosť zabudni.

Prítomnosť je jediná, ktorú máš, Bohom darovanú príležitosť. Využi ju v láske.

Boh ocení to, čo robíš, nebude sa pýtať na okolnosti. Boh sa bude pýtať o rozhodnutiach z akých motívov boli donesené. Keď bude tvoj motív túžba oslaviť Boha, to bude hodnotné v Božích očiach. Boh neoceňuje koľko úsilia vkladáš, koľko trpíš, nie je vôbec hodnotné ani ak by si aj svoj život položil bez lásky. (pozri I. Kor. 13:1) Ak Tvoja aktivita neosláví Boha, nie je tam cena. Povolanie si chodiť hodno v komunikovaní s ľuďmi a s úmyslami voči nim. Si Božie dieťa, nech sa charakter Otca vidí cez teba. Milujem ťa, milý čitateľ, a prajem ti, aby dobrý Boh otvoril oči tvojho srdca, aby si pochopil akú veľkú hodnotu máš v Božích očiach.

Milarka Petrovičová

Bez vízie niet víťazstva

Každý človek sa modlí pre svoje potreby, svojich blízkych, deti, rodičov, pastora a pod. Každý z nás má žiadosti a sny, ktoré chce vidieť vyplnené. Prichádzame s tým pred Boha a veríme, že On urobí svoju časť. Téma, ktorá sa už roky spomína u nás a vždy je aktuálna, je prebudenie. Už či na lokálnej úrovni alebo štátnej, je to niečo, po čom všetci túžime. Generácie pred nami sa modlili o to a my sa taktiež modlíme. Čo je potrebné pre také niečo? Verím, že kľúč leží práve v svedectve, ktoré chcem s vami zdieľať.

Svedectvo brata, ktorý je dnes letničným kazateľom a evanjelistom, cestuje po Spojených štátoch amerických a káže evanjelium. Jeho meno je Michael Easter.

Vyrastal v rodine, kde matka bola časťou Jehovových svedkov a otec neprejavoval záujem o náboženstvo, teda ani kresťanstvo. Michael a jeho sestry s matkou odchádzali do jej zboru, ale keď dospel, vyjadril nezáujem. Produkoval hudbu pre nočné kluby a to úspešne. Jedného dňa ho zavolali do letničného zboru a tu sa začína zmena. Zahodil starý spôsob života a cirkev sa stala centrom jeho sveta. Ako čas prechádzal, mal všetko väčšie bremeno pre svoju rodinu. Odchádzal k rodičom, rozprával sa s nimi, chcel, aby sa ich oči otvorili pre pravdu, ktorú našiel, ale vždy sa to skončilo hádkou. Michaelovi ani na rozum neprichádzalo vzdať sa. Po každej službe, keď sa pastor spýtal či niekto má potrebu, on povzdvihol svoju ruku a povedal: „Ja chcem, aby moja rodina bola spasená!“ Robil to dlhý čas, na každej

službe, ale nevidel žiadnu zmenu. Až kým raz, na modlitbe, Boh neprehovoril, a povedal mu: „*Bez vízie niet víťazstva!*“ Michael vedel, že je to biblické slovo, ale nerozumel, čo to znamená pre neho a jeho situáciu. A Boh znovu prehovoril tými istými slovami. Michael ostal zmätený a nevedel, čo s tým slovom má urobiť, ale Boh ho nechcel nechať v zmätku. Boh povedal: „*Michael, či môžeš vidieť svoju rodinu v tomto zbore? Môžeš ich ozajstne vidieť ako časť cirkvi?*“ On povedal: „Áno, Pane, môžem!“ Boh znovu povedal: „*Či ozajstne to môžeš vidieť a veríš, že to ja urobím?*“ A on si začal predstavovať svoju rodinu- videl otca ako sedí z ľavej strany a slávi Boha, videl svoju sestru ako spieva v chóre a je plná Svätého Ducha, videl svoju matku a druhú sestru z pravej strany ako sú plné radosti a slávia Boha a povedal: „*Vidím, Pane, vidím!*“ A Boh povedal svoje posledné slovo: „*Už ma viac nepros, aby som to vykonal, ale ďakuj, že je to vykonané!*“

Od toho dňa Michael Easter, nikdy viac nežiadal modlitbu

pre svoju rodinu, ale oslavoval Boha celým svojím srdcom, myslou a telom. Chválil Pana pre to, čo sa stane, ako keď by sa už stalo. Aby sa veci udiali vo fyzickej sfére, najprv sa musia stať v duchovnej. Pán povedal, že je vykonané.

Po krátkej dobe, brat Easter ako aj každú nedeľu, prišiel na služby, niečo tam však bolo nezvyčajné- totižto auto jeho otca bolo zaparkované pred zborom. Keď vošiel dnu, videl otca ako sedí na mieste, na ktorom si ho on predstavoval v modlitbe. Bol v takom veľkom šoku, že si sadol do poslednej lavice a bál sa odísť pozdraviť otca. On ho do zboru predsa nevolal. Otec bol tu, a cítil Božiu prítomnosť a povedal, že príde znovu! Nakoniec od pastora zbadal, že Boh na veľmi kreatívny spôsob uskutočnil, aby sa jeho otec a pastor spoznali a s pastormom prebrali biblické štúdium, po ktorom ho povolal do zboru. Po krátkom čase celá rodina Easter bola v zbore a každé puto bolo zlomené v tej rodine!

Pán chce dať prebudenie aj nám, ale otázka je, či o tom iba rozprávame, alebo naozaj robíme na tom a vidíme to vo svojej mysli. Takisto, ako čo vidíme svoju dovolenku, nové auto, nové pracovné miesto, diplom, dobrú žatvu, môžeme vidieť aj prebudenie. Nemusíme ani veriť, že sa celá krajina obráti, nech každý spraví pre svoju rodinu, priateľa alebo suseda to, čo spravil brat Easter. Naše budovy by nemali dosť miesta pre všetkých. Takže otázka znie: Či naozaj vidíš to, pre čo sa modlíš?

Sebastian Červeni

Nehľad' na tento svet

Slza za slzou tíško padá,
lebo si človek na srdce bremeno skladá.
Slobodu nemožno nikde nájsť, len u Boha tvojho,
preto si skloň kolená a hovor zo srdca svojho.
Boh skúma srdcia, On nám slobodu dáva každému,
ktorý ťažkosti máva.
Či nie je krásne počuť ako Boh miluje človeka
viac ako samého seba?
Ukázal ti, že dal život pre teba.
Prečo tak váhaš slúžiť len Jemu?
Veď cesta k Bohu nevedie k zlému.
Prečo tak váhaš, že stratíš niečo,
ak sa o život nový pokúsiš a Božiu lásku skúsiš?
Prečo tak váhaš?
Veď i dnes slobodnú vôľu máš,
veď už všetko o Bohu vieš.
Slnko z východu náhodou nevychádza,
je to znamenie, že odtiaľ svetlosť prichádza.
Je to znamenie, že je dnes doba milosti,
čo neznamená, že Boh nenávidí ľudské zlosti.
Nebud' i ty jeden z takých, ktorý smútok Bohu donáša,
ale bud' ten, ktorý i najväčšiu obeť pred Boha prináša.
Nehľad' na tento svet,
nech ťa na zlé nezvedie,
ale hľad' na toho, kto ťa k Bohu bližšie privedie.

Jasna Balcová

Zlož svoju starosť na Pána

Je to iba názov jednej z 13-tich piesní na novom detskom cd-čku? Pre nás určite nie! Je to naše prežitie, naša istota, naša pevná dôvera, že všetky svoje starosti naozaj môžeme odvzdať do Pánových rúk, a On sa už postará.

Táto myšlienka nás sprevádzala počas celého nahrávania tohto cd-čka. Všetko, čokoľvek nás trápilo, čokoľvek sa zdalo nemožným, odovzdávali sme Pánovi a On nám dával svoj pokoj a istotu, že to zvládneme. A zvládli sme to!

Nedokážem slovami opísať svoju vďačnosť pre deti, ktoré máme v našich zboroch. Sú pre mňa veľkým požehnaním od nášho Pána. A celý tento projekt bol výraz Božej lásky ku nám. Pracovať s deťmi a investovať do budúcich generácií je naozaj požehnaním a ct'ou, a zvlášť, pre mňa osobne, keď ide o taký projekt, kde je cieľ osláviť Pána práve hudbou a spevom. Detské talenty sú niečo, čo by sme nemali zanedbávať. Práve kvôli tomu sme sa aj rozhodli, že tie detské talenty zoskupíme na jednom cd-čku. Sú to deti zo Selenče, z Hložian, z Báčskeho Petrovca a z Kulpína.

Usilovne sme to nacvičovali, nahrávali, a výsledok toho všetkého si poslucháči mohli vypočúť aj na promócií cd-čka, ktorá bola 05.02.2017 v Báčskom Petrovci.

Ďakujeme všetkým deťom, ktoré usilovne prichádzali na nacvičovania. Keď ide o samotné nahrávanie, myslím si, že aj pre nich to bolo niečo,

čo si budú dlho pamätať, pretože sa veľká väčšina z nich po prvýkrát stretla s tou skúsenosťou nahrávania. A ako ony hovoria, „najviac sa im páčilo, keď mali na ušiach hudobné slúchadlá“.

Taktiež, veľká vďaka patrí celému tímu, ktorý bol zapojený do tohto nahrávania. Už či to bola pomoc pri nacvičovaní, samotné nahrávanie, občerstvenie, pomoc pri preprave detí na nácvičky, alebo čokoľvek iné, nech vás Pán bohaté žehná za vaše úsilie, a nech Vám odplatí mnohonásobne.

Na cd-čku je 13 detských piesní v slovenskom jazyku.

Ak máte záujem o toto cd-čko, môžete si ho zadovážiť v združení Manna, alebo sa ohlásiť na nasledovné telefónne čísla:

Báčsky Petrovec – Natália Hansmanová 062/8265713

Kulpín – Robert Mamojka 063/7073991

Hložany – Jana Záhorcová 064/1485357

Selenča – Želmira Kolárová 063/8250423

Kysáč – Kristína Mamojková 060/1777901

Kovačica – Dávid Mamojka 063/8468196

Padina – Michael Hromčík 062/1632622

Kristína Mamojková

Najlepší priateľ

Kto je твоjím najlepším priateľom? Potrebne je mať ľudí, na ktorých sa môžeme spoľahnúť a ktorým môžeme dôverovať v každej chvíli. Avšak chcem Vám povedať, že najvernejší a najlepší priateľ je Ježiš. Draží tinedžeri, mnohokrát ľudia sklamu a opustia nás. Vtedy, keď ich budeš najviac potrebovať, nebudú vedľa teba. Pravda, nehovorím, že nie je potrebné mať priateľov, potrebujeme to každý z nás. Najviac však dôverujme nášmu Pánovi, lebo On vždy splní svoj sľub. Náš Pán bol opustený od svojich učeníkov práve vtedy, keď ich najviac potreboval; pozrime sa na Petra, ktorý zaprel nášho Pána. Ježiš práve preto vie, ako je to, keď ťa všetci opustia. On to skúsil a veci, ktoré prežíval, zniesol pre teba aj pre mňa. Hoci trpel, prežíval úzkosť,

opustenosť, bol nevinný a nebola nájdená lešť v Jeho ústach. Spravodlivý bol, ale ľudia Ho neoznali. Preto v každej chvíli tvojho života ťa miluje a klope na dvere tvojho srdca a verím, že Mu otvoríš a pustíš Ho dnu. Predtým, ako som uveril v Pána, môj život nemal zmysel, nemal som mnoho priateľov a bol som ďaleko od Boha. Vedel som, že ma On miluje, ale v tom čase pre mňa to nebolo vzácné, chodil som svojou cestou. Jedného dňa sa všetko zmenilo, keď som otvoril svoje srdce pred Pánom. On ma vyplnil láskou a vtedy som spoznal kto je mojím najlepším priateľom. Nemôžem opísať ako sa dnes cítim, ani jedno ľudské slovo nemôže vyjadriť moje šťastie. Zlož svoju starosť na Pána a On sa už postará - to je verné a pravdivé slovo. Evanjelium podľa Sv. Jána 15:14 hovorí: „*Vy ste mojimi priateľmi...*“

Je predivne čítať tento veršík na každý deň. Je predivne mať Ježiša za priateľa a omnoho viac za svojho Spasiteľa! Milujme svojich blížnych, ale poznajme, že Ježiš je najlepším priateľom a nikto nie je ako On. To je ten priateľ, ktorý dal svoj život za nás, aby sme mali večný život. A čo osoží mať aj na tisíce priateľov, keď nikto nie je dokonale ako Ježiš. On miloval aj tých, ktorí Ho ukrižovali, ľúbil aj toho, čo Ho zradil, miloval tých, ktorí Ho prenasledovali. Preto je hodný každej chvály! Ste v najlepších rokoch, tinedžeri. Radujte sa a spievajte, modlite sa a milujte sa navzájom a porozprávajte svojim priateľom v škole aký je dobrý Pán. On je ten najlepší priateľ.

Branislav Zima

Chcel by si spoznať Boha osobne?

Čo je potrebné, aby sa započal vzťah s Bohom? Čakať, aby udel hrom? Posvätiť si život pre nesebecké náboženské skutky? Stať sa lepšou osobou, aby ťa Boh prijal?

Nič podobné. V Biblii Boh celkom jasne zjavil ako Ho môžeme spoznať. Toto je spôsob, akým môžeš začať osobný vzťah s Bohom, už v tejto chvíli.

Prvý princíp: Boh ťa miluje a má predivný plán pre tvoj život.

Boh ťa stvoril. A nielen to, ale toľko ťa miluje, že chce, aby si s Ním strávil večnosť. Ježiš povedal: „*Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.*“

Ježiš prišiel, aby každý z nás osobne spoznal a porozumel Bohu. Iba Ježiš môže priniesť životu význam a účel.

Čo nám prekáža, aby sme Boha spoznali?

Druhý princíp: Všetci hrešíme a hriech nás oddelil od Boha.

Cítíme to oddelenie, vzdialenosť od Boha pre hriech. Biblia hovorí: „*My všetci sme zblúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. A Hospodin spôsobil, aby Ho zasiahla nepravosť všetkých nás.*“

Hlboko v sebe sme možno aktívne proti alebo pasívne sa nezaujímame o Boha a Jeho cesty, ale to všetko je dôkazom toho, čo Biblia nazýva hriechom.

Následok hriechu v našich životoch je smrť – duchovné oddelenie od Boha. Aj ak sa možno pokúšame priblížiť sa Mu vlastnou námahou, nevyhnutne zažijeme neúspech.

Tento diagram zobrazuje veľkú priepasť, ktorá je medzi nami a Bohom. Šipy sú naše pokusy dostať sa k Bohu vlastnou silou. Môžeme sa snažiť konať dobré skutky v živote, alebo zarobiť si Jeho povolenie dobrým životom alebo morálnou filozofiou. Ale naše dobré zábery nie sú dostatočné, aby prikryli náš hriech.

Ako prekonať túto priepasť?

Tretí princíp: Ježiš Kristus je jediné riešenie pre náš hriech.

Cez Neho môžeme spoznať a zakúsiť Božiu lásku a plán pre náš život. My sme si zaslúžili zaplatiť za svoj hriech. Problém je v tom, že trest je smrť. Preto, aby sme nemuseli zomrieť oddelení od Boha, zo svojej lásky k nám, Ježiš Kristus zomrel namiesto nás. Na kríži Ježiš prevzal všetky hriechy na seba a v úplnosti zaplatil za nás. „*Pretože aj Kristus umrel raz za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.*“ Spasil nás nie na základe našich dobrých skutkov, ktoré sme my činili v spravodlivosti, ale podľa svojej milosti. Príčinou Ježišovej smrti na kríži, hriech nás viac neoddeľuje od Boha.

„*Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.*“

Ježiš nielenže zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z mŕtvych. Tým ukázal, že môže s právom bez pochybne sľúbiť večný život – že je On Synom Božím a jediný spôsob, ktorým môžeme spoznať Boha. Preto Ježiš povedal: „*Ježiš mu riekol: Ja som cesta, pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.*“

Namiesto toho, aby sme sa viac usilovali prísť k Bohu, On nám hovorí, ako môžeme začať vzťah s Ním v istej chvíli. Ježiš hovorí: „*Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a nech pije. Kto verí vo mňa – ako hovorí Písmo – rieky živej vody potečú z jeho vnútra.*“ Z lásky k nám Ježiš pretrpel smrť na kríži. Teraz nás pozýva, aby sme prišli k Nemu a začali osobný vzťah s Bohom.

Len spoznanie, čo Ježiš urobil pre nás a čo nám ponúka. Aby sme mali vzťah s Bohom, je potrebné Ho prijať do svojho života.

Štvrtý princíp: Musíme osobne prijať Ježiša Krista ako Spasiteľa a ako Pána.

Biblia hovorí: „*A všetkým, ktorí Ho prijali dal právo a moc stať sa deťmi Božími.*“

Ježiša prijímame vierou. Biblia hovorí: „*Lebo milosťou ste spasení, skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil.*“

Priať Ježiša znamená uveriť, že je Ježiš Syn Boží, čo aj sám o sebe hovoril, a potom Ho pozvať, aby prišiel a spravoval našim životom. Ježiš povedal: „*Ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere.*“

V tom je Jeho pozvanie. On povedal: „*Hľa, stojím pri dverách a klopem, ak niekto čuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem večerať s ním a on so mnou.*“

Ako odpovieš na Božie pozvanie?

Zváž tieto dva diagramy:

Život, ktorý spravujem ja.

Ja som na tróne.

Ježiš je mimo môjho života.

Rozhodnutiami a skutkami spravujem výlučne ja, čo je často prameňom frustrácie.

Život, ktorým spravuje Kristus.

Ježiš je v živote a na tróne.

Moje „ja“ je podriadené Ježišovi.

Osoba vidí vplyv a vedenie Ježišovo vo svojom živote.

Ktorý kruh predstavuje tvoj život?

Ktorý z kruhov by si si želal, aby predstavoval tvoj život?

Začni vzťah s Ježišom.

Krista môžeš priať teraz. Pamätaj, Ježiš povedal: „*Hľa, stojím pri dverách a klopem, ak niekto čuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem večerať s ním a on so mnou.*“ Chceš odpovedať na to pozvanie?

Nie sú dôležité presné slová, ktorými sa oddáš Bohu. On pozná zámery tvojho srdca. Ak si si nie istý/á ako sa máš modliť, tu sú slová, ktoré môžeš použiť:

„*Ježiš, chcem Ťa spoznať. Chcem, aby si vošiel do môjho života. Ďakujem Ti, že si zomrel na kríži za môj hriech, aby si ma mohol v úplnosti priať. Len Ty mi môžeš dať silu, aby som sa zmenil a stal sa osobou akou si ma stvoril. Ďakujem Ti za odpustenie a večný život s Bohom. Oddávam Ti svoj život. Prosím Ťa, učiň s ním čokoľvek chceš. Amen.*“

Ak si sa úprimne pomodlil/a, Ježiš vošiel do tvojho života, ako i zasľúbil. Začal/a si osobný vzťah s Bohom.

Nasledujú celoživotné zmeny a rast ako sa ti Boh bude zjavovať cez čítanie Biblie, modlitbu a rozhovor s inými kresťanmi.

pripravila: Jana Záhorcová

Tlačené a hudobné vydania

DETSKÝ CHÓR Zlož svoju starosť na Pána

CENA: 300 din

MARTIN & ANNA Pramene

CENA: 400 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“

KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988

E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs